

sunt, et vertuntur instantiæ ad nos etiam per Eminentissimum Cardinalem Julium Sacchetum Sig. Justitiæ Præfectum ultimo loco remissam partibus ex altera; Dicimus, pronunciamus, decernimus, et definitive sententiam supradictum librum super Cantica Canticorum fuisse, et esse compositum, confectum, et editum a dicto q. R. P. Thoma Cisterciens. et erronee, ac perperam per d. R. P. Paulum, et alios litis consortes procuratum fuisse et esse, imprimi, et publicari sub nomine Scoti, ac propterea dictum librum sub dicto nomine Scoti non debuisset, nec potuisse, neque deberi, ac posse publicari, vœdi, et usu recipi, et ad istum effectum fuisse, et esse eisdem inhibendum ejusdem libri editionem, venditionem, et respective sub dicto nomine Scoti, et ejus loco fuisse, et esse apponendum, et inprimendum nomen dicti P. Thomæ Cisterciens. prout inhibemus, et prohibemus; molestationes quoque vexationes, perturbationes, et prætentiones per dictum Patrem Paulum, et alios illatas, factas, et habitas fuisse, et esse erroneas, ac de facto factas, et habitas, ac de, et super præmissis eidem P. Paulo, et litis consortibus perpetuum silentium imponen. fuisse, et esse prout tales dictas molestias etc. declaramus, perpetuumque silentium eisdem imponimus, dictumque R. P. Paulum, et litis consortes justis de causis, animam nostrum moventibus ab expensis absolvimus, quatenus tamen huic nostræ sententiæ acquiescant, sin minus condemnamus. Et ita dicimus etc. non solum etc. sed omni etc.

Ita pronunciai Ego Raimundus CAPISUCCUS Ord. Præd. Sac. Apost. Palatii Mag.

Loco † signi.

*Et quia de præmissis D. Joannes Garzias Valentinus Curie Caus. Eminen-
tissimi, et Reverendissimi D. Cardinalis Vicarii Notarius rogatus fuit.
Ideo ego Antonius Franciscus Maria Simius Pisciensis, et Civis Romanus
Not. publicus, et in Archivio Romanæ Curie descriptus Administrator
officii prædicti D. Jo. Garzias, præsens sententiæ Instrumentum subscri-
psi, et publicavi, meoq. solito Signo signavi rog. et requisitus, etc.*

ROMÆ, Ex Typographia Rev. Cam. Apostolicæ.
MDCLV.

Superiorum permisso.

CANTICA CANTICORUM

Cum duobus Commentariis plane egregiis, altero venerabilis Patris F. THOMÆ Cisterciensis monachi; altero longe reverendi cardinalis M. Joannis HALGRINI ab Abbatisvilla.

(Impensis et accuratione Jodoci Badii Ascensii, bibliopolæ jurati in inclyta Parisiorum Academia, ad nonas Febr. sub Pascha, 1521, in-fol.)

EPISTOLA DEDICATORIA.

Jodocus Badius ASCENSIVS, inter primos observando Patri D. EDMUNDO Clarissimæ domus Clarævallis Cisterciens. ordinis antistiti prudentissimo S. D.

Eccos, abba venerande, diu multorumque efflagitationibus expetitos prædotti et perquam religiosi Patris Thomæ, monachi Cisterciensis, in Cantica canticorum Commentarios, reverendæ paternitati tuæ prius ac prelo nostro committerentur, visos qui imprimerentur quam dignissimos (nam eorum videndi anno superiore, cum apud Parrhisios ageres, potestatem fecimus) et nunc demum impressos, eidem multas ob causas et nuncupatos et dicatos. Quarum prima occurrit quod ipsorum author non solum istius ordinis ac professionis, sed etiam domus ac cõhabitationis fuisse mihi visus est. Præ se fert enim diligentem mellifui doctoris divi Bernardi in divinis Scripturis exercitationem, et lacteam eloquentiam, et in colligendis savis e sacræ Scripturæ floribus Dædaleam et plus quam apinam sedulitatem. Altera quod in tanto ordine nullam domum norm, e qua (quod citra minus cognitarum præjudicium dixerimus) plures prodierint divinæ sapientiæ illustratores et librorum non vulgariam excultores. Tertia quod cum nullis alterius cõnobii Patribus tanta mihi hactenus intercessit familiaritas ac cum venerandis istis Patribus a Vepria, a Cangeyo: per quos non paucos, nec pœnitendos haud prius in Gallia impressos emisimus libros, et quum hic studerent, cum clarissimis theologæ professoribus magistro Joanne de Burrey, M. Nicolao Boucherato, et nunc cum proxime ad lauream vocando, M. Francisco Mauroyo, candidissimis profecto animis. Quarta, atque ea sili, ne longum faciam, ultima, quod venerabilis humanitas, comitas, et prudentia tua ante mihi fuit (quod meministi) honestissimis perspecta officiis, quam isti professioni dedita. Unde miris laudibus ipse mihi extollere soleo cõnobii istius Patrum et modestiam et prudentiam. Modestiam quidem, quod neque ætatis neque natalium in deligendo antistite rationem habuerint, prudentiam vero quod indolis tuæ vires ac fructus vel in flore agnoverint. Boni itaque consule, præsidium nostrum dulcissimum, atque hos Commentarios multa laude dignissimos hoc nomine laudabiliores existima quod eos candidissimo nomini tuo nil tale expectanti, nuncupavimus. Vale.

Ex chalcographia nostra in inclyta Parrhisiorum Academia ad Idus Februarias, anno ad calculum Romanum M.D.XXI.